

tigt, fordi det har en Regjering, der holder saa stærkt paa det, men som jeg er overbevist om vilde falde sammen for et Pust af en Regjering, der vilde gaae en anden Vej og slutte sig til Rigsdagen. Derfor har jeg været med til at stille Forslaget under Nr. 6. Det har den gode Side fremfor Regjeringens Forslag, at det ikke forandrer Valgretten her i Landet, men kun forandrer Valgbarheden til Lands-thinget for den ene Halvdeel af Valgene. Valgretten er efter min Mening det vigtigste Punkt i et Lands politiske Forfatning. Det er jo Vælgerne, der ere Herrer over, hvorledes Rigsdagsmændene blive, og det er Rigsdagsmændene, der i Forening med Kongen ere Herrer over, hvorledes Lovene blive. Det er altsaa ingenlunde noget Vigebligt eller mindre Betydende at rolle ved Valgretten i et Land, thi dette er at lægge Grundvolden til en Omstøden af det, der i det nuværende Døielik er betragtet som det Rette og som det, der burde være Lov. Saa snart det er kommet dertil, at andre Mænd have Magten og sætte deres Mening igennem, saa er derved den Indflydelse tilintetgjort, som det nuværende Vælgercorps har. Derfor kan det ikke nytte, at man giver det Udseende af, at det er en ringe Forandring i Forfatningen, som der er Spørgsmaal om, og at det næsten er en Forblændelse, man søger at kaste over Folks Dine, naar man taler om, at der her er Spørgsmaal om en stor Forandring i Grundloven af 5te Juni. Jo, det er en stor, og det er den største Forandring, som kan gøres, den, at forandre Valgretten, og det skal ikke faae Lov til at staae uimodfagt, saalænge jeg kan føre Ordet her, at det er en ringe Ting, der gøres, og at det næsten er latterligt at gjøre Modstand mod det Forslag, der foreligger, fordi det kun er saa lidet afvigende fra det, der er indeholdt i Grundloven af 1849. Der er en anden Omstændighed, som er berørt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Ree); det er ogsaa en af de Ting, som ere Kjendsgjerninger, og som jeg ikke kan lade være at tage Hensyn til. Det er jo Folket, siger man, der har valgt til Rigsraadets Folkething de Mænd, der sidde der, og som for en stor Deel ere de samme, som nu ere tilstede i denne Sal, i

Rigsdagen; vi have seet, at det i Grunden er de samme Mænd i disse to forskjellige Forsamlinger, der have sat Sagen igennem i Rigsraadet, og som nu ville fuldbyrde, at den bliver sat igennem, saaledes som den foreligger her som Forslag, ogsaa i Rigsdagen. Naar da Befolkningen, uagtet den har vidst, at der forelaa en saadan Forfatningsstrid, hvad man ikke kan nægte har været en bekendt Sag, dog har valgt saadanne Mænd, saa er der jo ikke Andet at gjøre for os end at antage, at Befolkningen selv har meent, at den maatte opgive de Rettigheder, som den hidtil har haft. Men deraf følger ikke, at ikke vi Andre, der ere valgte af Mænd, som have den Anskuelse, at det er en Feil, og at det er en stor Synd at opgive en Rettighed, som ikke er bleven misbrugt til Statens Skade, at ikke vi haandhæve det Standpunkt, hvorpaa vi have staaet hele Tiden, og hævde den Betragtningssmaaade, i Henhold til hvilken vi ere bleve valgte, og jeg kan sige om mig, at jeg er bleven valgt i Henhold til den Betragtningssmaaade, at man ikke vil opgive de væsentlige Principer i Grundloven af 1849. Men det Forslag, som jeg her omtaler, er heller ikke en Opgiven af noget Princip, som ligger i Grundloven af 5te Juni, det er en quantitativ Forandring indenfor et enkelt Principis Omraade, men det er ikke af den Betydning, at det kunde gjøre Grundloven til noget Andet, eller at det kunde give Rigsdagen en anden Sammensætning en saadan anden Sammensætning, mener jeg, som vilde være principielt forskjellig fra den, der fremkommer efter Grundloven af 1849. Det er altsaa for at vise, at jeg hører mig for den Magtstilling, som vore Modstandere indtage, at jeg har været med at stille dette Forslag, og jeg har den Overbeviisning, at, dersom Rigsdagens to Thing komme til at tage en saadan Beslutning, som her er foreslaaet ved dette Forslag, saa vil det ikke være en given Sag, at ikke Regjeringen skulde kunne gaae ind derpaa, og at ikke ogsaa Rigsraadets Lands-thing skulde kunne føie sig derefter, idet det dog ikke kunde nægtes, at der var gjort en betydelig Indrømmelse til det, man har kaldet de conservative Kræfter i Landet, og hvis Tilfredsstillelse man har givet til Paastud skulde være